

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

8 Mart Dünya Kadınlar Günü yürüyüşü sebebiyle İstanbul Valiliği Taksim'e ulaşan metroları kapatırken, polis de Taksim meydanını tel örgülerle ablukaya aldı.

KAC YIL OLDU?

FIRAT BUDACI?

Daha önce Antalyaspor forması giyen Djiehoua, Cizrespor'dan teklif aldığı Rizespor'dan teklif aldığı sanarak kabul ettiğini açıklayalı **3 yıl**,

Çıplak haberciliğe gönül veren Milliyet internet sitesi, okurlarını habere davet etmek maksadıyla Hadise'nin arabasına binerken çekilen fotoğraflarını, "Bir kare sonra süper frikik var!" manşetiyle sunalı **7 yıl**...

Kuzey Koreli erkekler, Devlet Başkanı Kim Jong Un'un emriyle berberlere fotoğrafları asılan 10 saç tipinden birini seçmeye mecbur edileli **7 yıl**...

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, milli kayakçı Aslı Nemutlu'nun ölümü ile ilgili hazırlanan bilirkişi raporunda "ihmal ve eksiklik"ten bahsedilince, "Ne biliyormuş bilirkişi!" diye haykırılı **8 yıl**,

Ebru Gündeş'in "Yüreğine sağlık", Seda Sayan'ın "Herkes yüreğinin ekmeğini yer", Tuğba Özay'ın "Çocuk şarkısı değil yürek şarkısı yaptım", İbrahim Erkal'ın "Yüreğinden öpüyorum" çıkışlarının ardından, Nihat Doğan "Yürekli Türküler" programını yaparak yürek meselesini bir programda toparlayalı **10 yıl**...

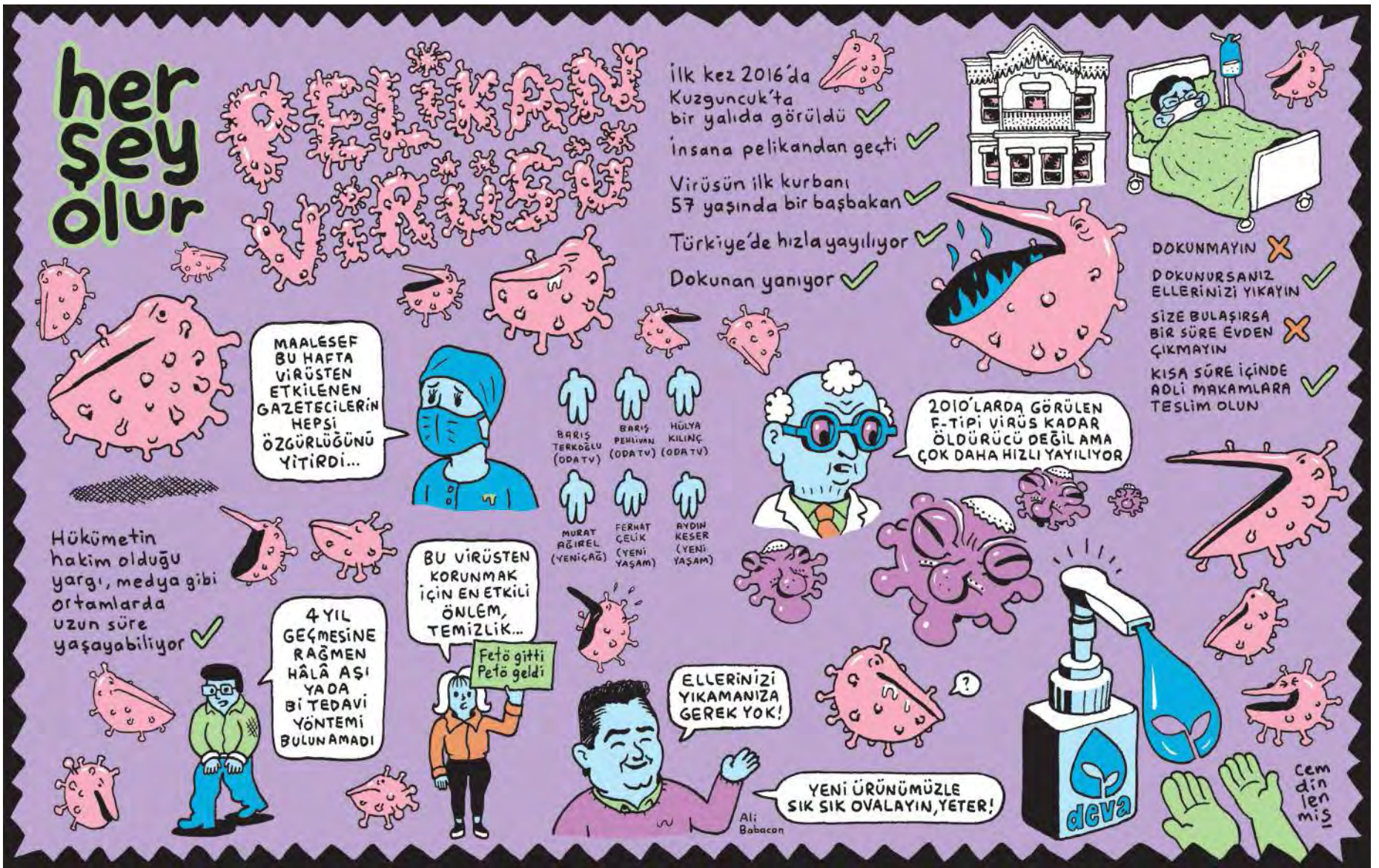
Antalya'da Adalet Bakanlığı'na ait bir tesisin girişinde bulunan Adalet Tanrıçası heykellerindeki eşitliğin simgesi teraziler, "rüzgarda birbirine çarpıyor ve çok ses çıkarıyor" gerekçesiyle heykellerin beline bantla yapıştırılalı **11 yıl**... (Sonrasında gelen tepkiler üzerine bantlar sökülüp japon yapıştırıcısı denenmiş, fakat japon bir süre sonra terazileri salınca sorun heykelleri kaldırmakla çözülmüştür.)

Bir sergide yapacağı konuşmaya, yanında iki kurt köpeği, elinde bilardo istakası, üzerinde dalgıç giysisi, kafasında üzerine Mercedes radyatör

başlığı ve şarap kadehi monte edilmiş bir kaskla çıkan Salvador Dali, konuşma sırasında nefes almakta zorluk çekince kaskı arkadaşları tarafından İngiliz anahtarı yardımıyla çıkarılalı **84 yıl olmuş**.

Tarih Şov: Mussolini öğreniyorum

Dünyanın en kaliteli ülkesindeki gündem -artık kullandıkları yağdan mıdır, yoksa içine zehir mi atıyorlar bilemiyorum- bende ci bir hastalık yaptı.

Yatak döşek yatıyorum,
geceleri gözlerimi kapadığımda

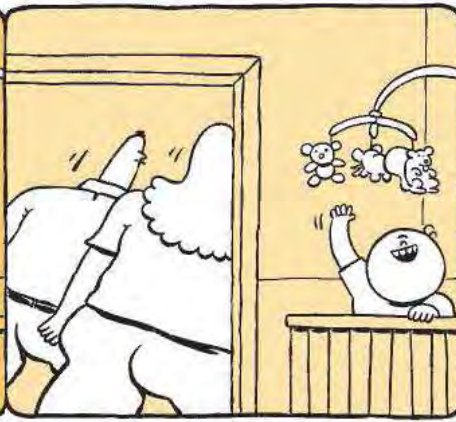
rüyam bile zor açılıyor. Rüyama bağlanabilirsem rüyamda da Twitter'a bağlanamama rüyası görüyorum. Video izleyen adamı izleyen adam gibi oldum. Adamşepşin yani. Neyse ne, hastalığın da bazı avantajları var, mesela yüksek ateş. Yüksek ateş sayesinde okuduğum her haberi bir süre hatırlayıp sonra bi tur fenalaşıyorum. Haliyle ateşten beyin hücrelerini de yakmış oldum galina ister istemez. Neyse ya, beynimdeki boş yere AVM dikmek isteyen deliler yönetiyor ülkeyi zaten, biraz bireysel çıldırıştan kimseye zarar gelmez... İşte tam da bu ahval ve şerait içinde sizlerde biraz genel kültür paylaşmak istiyorum. Bugünkü dersimiz Benito Mussolini. Kendisiyle ilgili Wikipedia maddesinden bazı bölümleri sizlere aktarmak, araya da biraz parantez atmak istiyorum. Zaten ateşim var, gözlerimden alev çıkıyor, altına yatmış ejderha gibiyim. Buyrun Mussolini Başgan'ın hayatına:

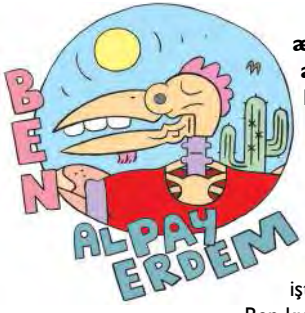
...Mussolini, ilk ve ortaöğrenimi sırasında disiplinsiz ve saldırgan davranışları nedeniyle iki kez okuldan uzaklaştırıldı (Mal aslında gençken belliymiş ama durun daha neler olacak). 1902’de zorunlu askerlik görevinden kaçmak için İsviçre’ye gitti (Hiç şaşırtmadı)... Neyse, Mussolini sonra 1904’de İtalya’ya geri döner ve İtalyan Sosyalist Partisi’ne katılır. Bu arada da partinin yayın organı olan Avanti Gazetesi’nde çalıştı. Bir süre gazetenin başyazarlığını da üstlenen Mussolini, I. Dünya Savaşı’nın başlaması üzerine orduya yazıldı. I. Dünya Savaşı’nın başlamasıyla birlikte, tarafsızlık politikası izlenmesi gerektiğini söylemekte olan Sosyalist Parti’ye çelişkiye düştüğü için gazeteden uzaklaştırıldı (Tabii ki Mussolini paso mevzu çıksın istiyordu). İki yıl boyunca piyade olarak askerlik yapan Mussolini savaşta yaralandıktan sonra Milano’ya döndü ve burada (bir önceki hayat görüşüyle tamamen ters) sağ görüşlü Il Popolo d’Italia Gazetesi’nin editörü oldu. Il Popolo d’Italia Gazetesini çıkarmaya başladıktan birkaç ay sonra da Sosyalist Parti’den atıldı (Zaten adama ‘Bi git çay koy’ derler). Artık Mussolini’nin siyasi görüşü tamamen değişmişti (Anlayacağınız psikopata bağlamıştı). Sosyalist düşünceleri bir kenara bıraktı ve “faşizm” ismini vermiş olduğu yeni ideolojinin temellerini atmak için harekete geçti. Bu, onun (ve milyonlarca insanın) hayatında bir dönüm noktası olacaktı.

...Çökmüş ekonomi ve siyasi kargaşa içindeki İtalya'da Mussolini 1919 senesinde çeşitli sağcı, anti-

komünist ve anti-kapitalist grupları kurduğu Faşist Mücadele Birliklerinin İttifakı örgütünde bir araya getirdi. 1921’de ise Faşist Mücadele Birliklerinin İttifakı’nı lağvederek Ulusal Faşist Parti’yi bünyesinde topladı. “İl Duce” (Lider) unvanını kullanan Mussolini (manyak gibi kendi kendine lakap takmış bir de), eski Roma İmparatorluğu’nun ihtişamlı günlerine geri dönüleceğine söz veriyordu (Adam İtalyan, Osmanlı’nın ihtişamlı günlerini geri getirecek değildi herhalde). Partinin yarı askeri milis kuvveti olarak kurulan Kara Gömlekliler (polis ve eli palalıların daha kurumsallaşmış) örgütü ise ekonomik durumun kargaşasında faydalananak büyük bir sıçrama yapan komünist gruplarla, grevci işçilerle çatışıyordu.

1922'nin Ekim ayında Mussolini önderliğindeki faşistler toplam 26.000 kişi ile beraber Napoli'den Roma'ya yürüme kararı aldılar. Savaş sonunda istediğini elde edemediği için hayal kırıklığına uğramış olan İtalyan halkının durumunu Mussolini'nin düzeltebileceğini anlayan Kral III. Vittorio Emanuele (bizdeki 'uman' ve 'gerçekten hayret eden adam' gibi bi şey bu da), toplumsal krizi şiddetsiz bir yolla çözmek için 31 Ekim 1922 tarihinde Mussolini'yi başbakan olarak atadı. Zaten Faşist Parti 1921 yılında çok düşük bir oy almıştı ancak 1922'de ise Mussolini'yi destekleyenlerin sayısı kat kat artmıştı. Bu yürüyüşle beraber ardından yaşananlar, yıllar sonra Üçüncü Reich'ı ilan edecek olan (tarihteki başka bir mega ruh hastası) Adolf Hitler'in de ilham kaynağı oldu...

æ Merhaba.

æ Sevgili okur. Sana bu mektubu Muğla'dan yazıyorum. Ya nereden yazacağımı ya. Turnedeyim de ben yine. On günlük turnenin altıncı günündeyim. Geziyorum öyle her gün bir şehir. Herr-gün bir şehir ama. Sen her gün bir şehri bildin mi. Hey yavrurum hey. Resmen. Ne diyordum. Geziyorum işte ben öyle. Arabayla. Tek başımayım.

Ben kullanıyorum, yollarda sürekli Beatles

dinliyorum. Ya ne dinleyeceğim ya. Yeryüzünün en büyük müzik olayı sonuçta. Gerçekten çok büyük olay ama. İlk oyun Antalya'daydı. Yolumu kısaltmak için önce Eskişehir'e uğradım. İstanbul'dan doğru doğrudan Antalya'ya gidemezdim. Yapamazdım bunu. Kesmiyordum işte gözüm. Resmen iki gözüm. Eskişehir'e giderken de her defasında bir saçmalıyorum. Nasıl oluyor bilmiyorum, göl var ya hani Kocaeli'den sonra, o gölün kuzey tarafına bir şekilde giriyorum, yolumu hep uzatıp, öyle öyle gidiyorum Eskişehir'e. Her defasında ama. Kafayı yiyeceğim. Ben navigasyon da kullanmıyorum çünkü o olmadı hiç bende. Daha kötü yolumu kaybediyorum. Sonra bir gün aklıma şöyle bir formül geldi. "Sapanca'ya sapacaksın aga". Yani şu hayatta biraz Alpay Erdem olacaksın. Alpay Erdem sever çünkü böyle şeyleri. Sapanca'ya sapmak onu mutlu eder mesela. Çünkü hep böyle cümleler kurmak isterim ben bu hayatta. "Geçen Sapanca'ya saptım" demek isterim mesela. Sapanca'da isim olmasa bile Sapanca'ya sapayım isterim. Çünkü "Sapanca'ya saptım" demek isterim. Ben bunun için yaşıyorum desem yeri. Kelimeler için yaşıyorum. Kelimeleri bu kadar çok seviyorum. Çok aşığım ya ben kelimelere. Yemin ediyorum bak. Öyle işte Sapanca'ya sapınca bir baktım gölün güney kısmındayım ve doğru yoldayım. Yolum da kısalı ve biraz daha güzelleşti sanki her şey. Bir anda. Resmen. Sapanca'ya bir saptım dostlarım, kendimi çabucak Eskişehir'de buldum. Çok da güzel oldu biliyor musunuz. Sapanca'ya sapmasaydım bu kadar da güzel olmazdı bence. Sapanca'ya bir saptım, tüm sorunlar hemen çözüldü. Sapanca'ya bir saptım, içim huzurla doldu. Sapanca'ya bir saptım, aydınlandım, neşelendim. Yemin ediyorum ya. Ne güzel bir şeymişsin sen Sapanca'ya sapmak. Bugüne kadar niye sapmamışım acaba ben hiç Sapanca'ya. Sapanca çünkü bağırmış aslında hep "sap bana dostum" diye. "Ya sen sap bana, sen beni dinle, sap sen" diyormuş resmen yıllar yılı bana. Bilememişim. Sapanca'ya sapmayı bilememişim. Bir saptım Sapanca'ya, ben artık size şöyle söyleyeyim, ben artık başka bir yere sapmam. Ben artık Sapanca'dan başka hiçbir yere sapmam. Sapmam da sapmam, sapmam da sapmam. Sapmam. Resmen sapmam. Diyeceğim bu kadar şimdilik Sapanca'yla ilgili. Sapmam. O kadar.

æ Geçende de bir ötekileştirdim ben, o oldu. Bir arkadaşım türbe ziyaretinden bahsetti. Dedim "ben inanmıyorum öyle şeylere". Yakın zamanda bir yakınını kaybetmiş, duygusal bir dönemde. Ben de ne bileyim, şeyapamadım o anda. Dedim "ben inanmıyorum". Aklıma gelen ilk şeyi söyledim o anda. "Önemli değil ya, benim senin gibi arkadaşlarım da var" diye deyiverdi o da bana o anda. Beni resmen o anda hemen ayı gibi ötekileştirdi. Çok fena oldum. Hayatımda hiç ötekileştirilmemiştım, bir baktım ben o anda ötekileştirildim. Çok fena bir şeymiş ya ötekileştirilmek. Tüm ötekileştirilenleri düşündüm o an. Çok üzülürüm ya tüm ne kadar ötekileştirilmiş insan varsa. Aclarımı içlerimde hissettim tüm ötekileştirilmişlerin. Kendi ötekileştirilmeme o kadar üzemedim o an, başka ötekileştirilmişlere üzülürüm. Dünyada o an ne kadar ötekileştirilmiş varsa hepsinin yardımına koşmak istedim. Bir umut, bir ışık, bir el olmak istedim dünyada ne kadar ötekileştirilmiş varsa hepsi için. Bu nedir ya, bu kadar kolay mı. Bir insanı şeyapmak bu kadar kolay mı. Lanet olsun. İnanmıyorum arkadaşım, zorla mı inanacam. Ben senin türbene zorla mı inanacam. Bırak da bari türbeden muaf kalayım. Deli olacam arkadaş, çıldıracağım ya. Neyse, çok da şeyapmak istemiyorum, yaptım zaten yapacağım kadar şey. Tövbe tövbe ya. Resmen.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT!"

14 Mart Cumartesi / Kadıköy Living Room / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 405 24 04

CEM GÜVENTÜRK

ZATEN
NEREYE
GİTTİĞİMİ

...VE BURDAKİLERİN
KİM OLDUĞUNU
BİLMİYORUM...

...EN AZINDAN
KİM BENİMLE
ONU BİLEYİM.

HERKES İÇİN
BİR ŞEY OLAYIM
DERKEN

KENDİM İÇİN
'EN İŞTE BİR ŞEY'
OLDUM

UMARIM
ACILI VE
KANLI
BİR ŞEY
YERİNE
ŞÖYLE
HUZURLA
YATAĞIMDA
UYURKEN
DELİRİRİM

DÜŞÜNMEK
İÇİN ZAMAN
İSTEMEDİM...

SADECE DÜŞÜNCELERİN DE DİNLENMEYE
İHTİYACI VARMIŞ GİBİ GELDİ.

HAYATIMIN
GÖZLERİMİN
ÖNÜNDEN BİR
FİLM ŞERİDİ.
GİBİ GEÇMESİ
GEREKİYOR MUYDU?

Yoo, SOĞU
VAR, BAK
İŞTE BURDAN!..

GEREKİRSE
TÜM HİKAYELERİ
YIRTIP AT...

BELKİ BU DA
SENİ BAŞKA
Bİ HİKAYE
YAPICAK

Virüs

Haritaları severim. Renk renk, ciklet ambalajı gibi boyanmış siyasi haritaları daha da çok. Bir kere fiziki haritalar gibi doğrudan, dağlar, ovalar, nehirleri gösterip kenara çekilmez, küçük bir çocuk

inadıyla doğada var olmayan sınırlar çeker, sınırların bir tarafını bir renge, diğer tarafını başka bir renge boyarlar. Zaten "doğal güzelliklerden" çok yapay güzelliklerin hastasıyım. Doğal olan, adı üzerinde doğaldır. Tamam, güzeller ama arkalarında bir tasarım süreci, bir mana bindirgeci olmadığı için etkileyici gelmez bana. Rakip takımın attığı etkileyici bir gol gibi benim için bir anlamı yoktur. Fiziki haritalar öyle işte. Ama siyasi haritalar öyle mi ya?

Gerçekte rahmetli Derya Sayın karikatürleri hariç hiç varolmayan kalın çizgilerle belirlenmiş ülke sınırları ve gerçek hayatta sadece yeşil, kahverengi ve sarı olabilen yeryüzünün turuncudan mora, kırmızıdan sıklamene renk renk boyanması... Tabii ilginç olanı, biz insanlar olarak doğaya, "sen bir kenara çekil şöyle," diyerek çizdiğimiz bu sınırlara harfiyen riayet ederiz. Tabii aramızda çıkıntılık ve illegallik yapan mülteciler falan olur bazı bazı ama çoğumuz yeryüzüne çizdiğimiz o kalın çizgileri aşmadan önce pasaportlarımızı uzatır, vizeler alır, müsaadeler isteriz.

İnsanlar dışındaki canlılar bizim bu ciklet rengi ülke renklerimiz ve aralarına çektiğimiz sınırları ipemez. Ceylan seke seke giderken "Cezayir'de miyim, Tunus'ta mı, Suriye'den Türkiye'ye geçeyim de hanım ve çocukları sonra yanıma aldırırım, Azerbaycan'da teyzem var, davetiye gönderse de ben de ziyarete gitsem," demez. Kuşlar su içmek için kulelerden iniş izni istemez, transit vize peşine düşmez.

Ama biz bu haritaları o kadar ciddiye alırız ki vizemizi almadan şuradan şuraya gitmeyiz. İşte Corona da görünen o ki medeniyetimize tam manasıyla uyum sağlamış ve nerede duracağını nereye gideceğini biliyor. Arkadaş ben ömrümde, bunun kadar rahatına düşkün, kavgadan gürültüden kaçan, huzursuzluktan hoşlanmayan virüs görmedim. Bakıyorum haritaya (<http://bit.ly/Coromap>) iç karışıklıkların yaşandığı Suriye, Afganistan gibi ülkelere zinhar uğramamış. Bizim Cihan Kılıç'ın bir ay önce çizdiği (<https://www.patreon.com/cihankilic/>) Corona İstanbul'da macerasına bakılırsa İstanbul şartları da arkadaşı zorlamış, Türkiye'de de tutunamamış.

Neymiş, Corona varmış da gizliyormuşuz. Ya Türkiye'de olmak, Türkiye'de yaşamak kolay mı, bu ayrıcalığın tadına öyle tepeden gelip konmak var mı? Bak savaştan, kıtlıktan canını kurtarmak için kaçan insanlar bile sınır kapılarını azıcık aralayınca koş koş çıkmaya çalışıyor; binlerce kardeşimin yanına Konyalı da, Şirinevlerli de karışmaya Suriyeli taklidi yapıp kırı kırma çalışıyor; üç dil bilen mühendisler tutunamıyor Türkiye'de de, yurtdışına kaçıyor, sen kıytırık iki günlük virüssün, nasıl tutunacaksın? Corona nasıl barınsın burada? Hem biz kıçımızı da yıkıyoruz ekseriyetle, olmadı su tutuyoruz, coronalık bir durum yok. Dikkat ederseniz ülkemizle ilgili vakalar da hep transit. Corona arkadaş Londra'dan kalkıp İstanbul'a geliyor. E yeni havalimanında bakıyor ortama, "Beni burada yerler," diyerek Singapur'a devam ediyor. Ha tut ki kaldı, bir dolaşım dedi, ilk Bekçi GBT'sinde enselerler. Ya ayrıca adım başı %80 derece alkollü Eyüp Sabri Tuncer kolonyası dökülen ülkemiz (Dünyanın en gereksiz ve bilabedel ürün yerleştirmesini yaptım lan, o da sırf Bakırköylüler diye ha.)

Ha Corona kendini düzeltir, yerli ve milli değerlere sahip çıkar, o zaman başka. Ama bu sefer de çok feci rekabet var anacağım, yine zor işi.

MANYAĞA BAK!

Hakkaten de Papa geldi.

Yalnız halihazırdaki, aktif Papa değil, mesaisini tamamlamış eskilerden biri. Hani şu asbi nazarlı olan.

Pasif agresif Papa.

Taşlık Arası denen mevkide, sabahın köründe, muamma misafirlinizi taşıyan yatın iskeleye bağlanmasını bekliyoruz.

- Papa niye geldi ayol? Ay, sinirim bozuldu! diye fısıldadı Gülçin Hanım, eski kocası Güney Bey'e.

Güney Bey hızla gubardı:

- Ben gelecek dedim mi, gelir!

- Onu sormuyorum, o kendi içinde eyvallah da yani, niye geldi?

- Öğreneceksin, az bekle, asidi kaömasın.

Dayanamayıp ben de konuştum:

- Niye geldiyse geldi Güney Bey, buyursun gelsin. Fakat şimdi biraz ürkütüm de cidden. Fakat yani biz neden karşılıyoruz Papa'yı? Bahriye'ynen ben... Yani.

- Sen benim kreatif ortağımın!

dedi Güney Bey,

- Gaytı... Ne gaytı... Artık her işte... Bundan sonra, beraberiz evlat!

Evlat mı?! Bir de bu çıktı. Harçlığa ikna rüzgarı olmasın bu anı 'evlat' söylemi?

Bir adım önümüzde, ellerini kavuşturmuş, saygıyla duruyordu Güney Bey. Siyah takım elbisesinin içine kül rengi boğazlı kazak giymişti.

Eski Papa ve beraberindeki iki kişi iskeleye çıktı. Yatta kalan güneş yanığı kel kaptan, bir hafif bambu koltuk uzattı ve Eski Papa'yı bambuya oturtular.

Yanındaki kadın, oturan Papa'yı dikkatle, acele etmeden sildi.

- Yalnız pırl pırl yaptı sayın bayan Papa'yı ha! d,ye mırıldandı Güney Bey.

Virüs korkusundan kimseyle temas kurmayacak, tokalaşmayacaktı Papa. Durumu bize eski ruhani lidere refakat eden çilli pastör

belirtti.

- İyi olur valla dokunmasak, asıl İtalya'da coştı mel'un virüs!

dedi Bahriye.K

Sessizlik oldu.

Giderek daha çok seviyorum bu kızı. Zaten giderek daha çok sevmediğin aşk, dingildiyor. Ya dingildevip duruyor veya dingildevip dingildevip devam ediyor. Kalbimizi uçurtma gibi havalandıran insana alışıyoruz ve ona göre çok daha vasat olan bir başkası, sırf yeni gördük diye aklımızı çelebiliyor. Bunlar nasıl işler? Aklım almıyor. Daha da fena, aklım olmuyor. Olamıyor.

Zekam güzel lakin aklım az. Olsa mülk sahibi olurum, ruhani lider olurum, iş adamı olurum. Ola ola 'his adamı' oldum. Latif aç şu ki, Bahriye de beni böyle seviyor.

- Serra Yılmaz niye yok acaba?!

dedi Gülçin Hanım. Papa'yı iyisinden silen kadından öğrendik ki, Roma'da, oyun

Yinyet: Özgün Ersöz

provasındaymış. Sanşo Panza'yı oynayacakmış.

Çilli pastör, ayağa kalkan Papa'nın eline Johnson&Johnson bebek kolonyasından döktü. Ellerini oğuşturan Papa, son kolonya damlalarını net hareketle bizim tarafa doğru salladı.

- Aha, bir nevi kutsandık sayılır!

dedi Bahriye.

"Hiss" diye ses çıkarıp sinirli sinirli güldü içine Güney Bey. Ardından:

- Esasen bu adam benim değil, ikizim Kuzey'in dostudur, dedi.

Çok ediyorum ben bu Kuzey Bey'i.

Papa ve etrafındakiler yürürken, biz saygıyla geri çekildik.

Yakasız kara gömlek giymiş ve büzgülü, hafif kumaş kotunun içine sokmuştu Papa. Bej trençkotunun koluna asmıştı. Ayağında beyaz Umbro spor ayakkabı.

- Böyle iyi, dedim. Cüppesiz olunca az ürküyo insan. Noter felan gibi.

Bahriye "Sus" dedi.

0 esnada helikopter sesleri duyuldu, uyum içinde göğe bakıldı. Bir tane de değil. İki.

(Devamı haftaya)

Mustafa Satıcı

Yeni sayılar bayilerde!

ÇIKTI!

www.uykusuzdukkkan.com.tr

Vizyonsuz Bir Gold Digger

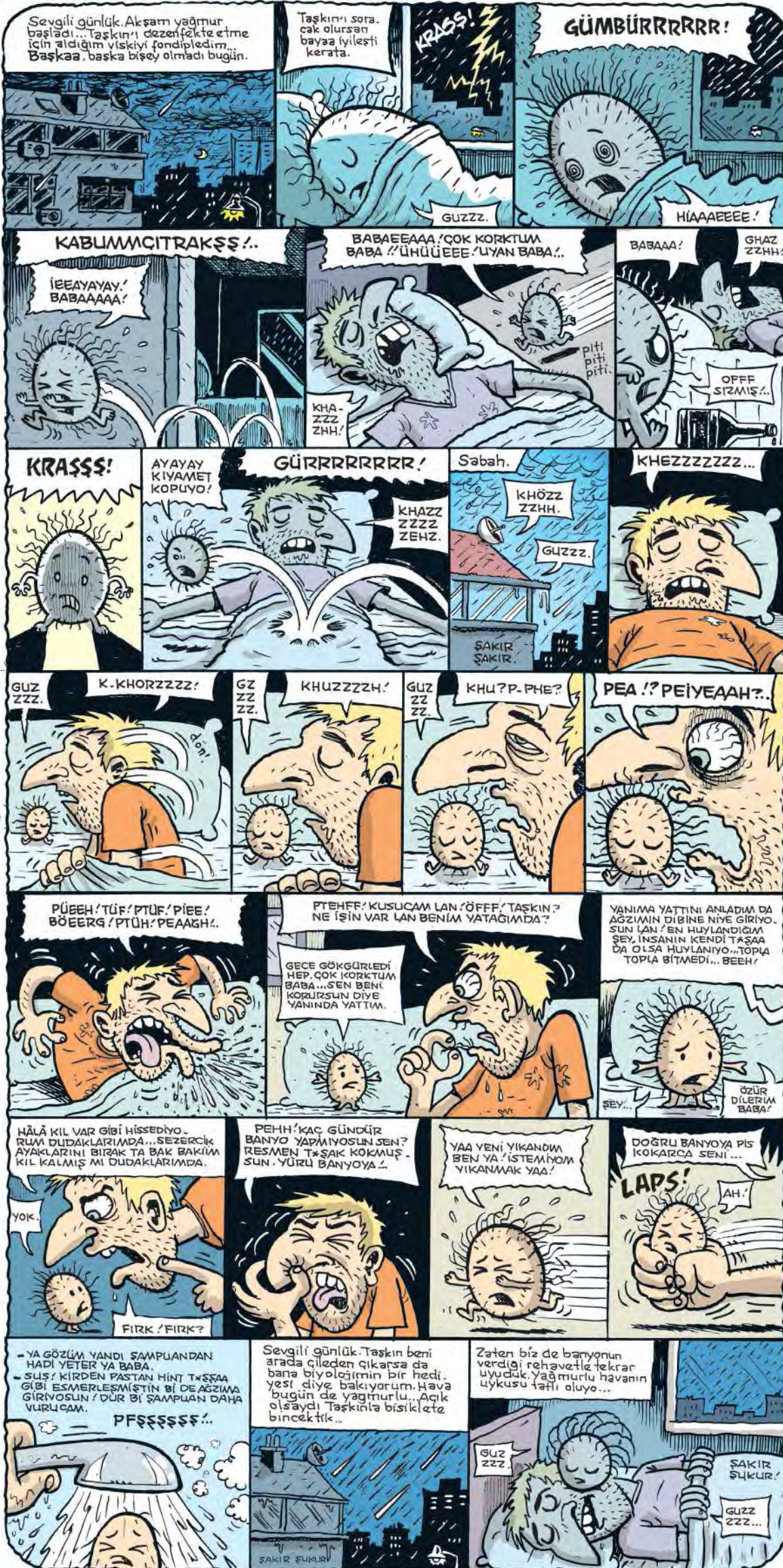
Mehmet'le barda içerken
sevimsiz bir adam geldi
yanımıza. Mehmet'in
arkadaşıymış, adı Sedat.
Bizden yaşça büyük. Ben
pek sevmedim bu adamı.
Mehmet kulağıma eğilip

Sedat Abi de bizimle takılacak, sıkıntı olur mu dedi. Üç erkek napıcaz .mına koyim ben kaçarım az sonra dedim. Ben böyle söyleyince Mehmet bozuldu tabi. İstiyor ki her geleni el üstünde tutalım, eyvallah diyelim... Biraz sohbet edildi biraz içildi fakat ben bu esnada hiçbir zaman Sedat Abi diye hitap etmedim adama. Hep Sedat dedim. Ona saygı duymadığımı ve masamıza geldiği için rahatsız olduğumu bu şekilde göstermeye çalıştım. Kendi uydurduğum saçma sapan bir yöntemdi bu. İşe de yaramadı zaten. Sedat'ın keyfi gayet yerindeydi.

Mehmet'in ekibe sonradan dahil ettiği bu adama daha fazla katlanmak istemedim ve biramı bitirdikten sonra bana müsaade beyler diyerek ayağa kalktım. Dur be olum nereye dedi Sedat. Gideyim Sedat yarın erken kalkıcam dedim. "Dur sen", dedi bir kez daha ve garsonu çağırdı. Bi şişe viski ver sen bize. Meyvesidir, jelibonudur, arkadaşlara da sor ne istiyorlarsa getir. Öyle olunca durdum ben. Eyvallah Sedat Abi dedim oturdum. Pür dikkat dinledim anlattıklarını. Yeri geldi güldüm yeri geldi içleniyormuş gibi yaptım. Birçok sefer de Mehmet'e dönüp "Ya bu adam alem adammış neden daha önce tanıştırmadın bizi" diyerek şikayette bulundum.

Karakterimdeki ani değişim Mehmet'i şaşırtmıştı fakat ben kendimi bildiğim için onun kadar şaşırmadım. Mehmet her tuvalete gittiğinde Sedat Abi'ye "Müsait bi gününde haberleşelim de ikimiz çıkalım abi" demişliğim de var. Diğer insanlardan farklıydı Sedat Abi. Ben garsona, "Bakar mısınız" diye seslenirken, Sedat Abi boş çikolata tabağını havaya kaldırıp hafifçe sallayarak çoktan anlaşmış oluyordu garsonla. O gün viskimizi, şatlarımızı içip dağıldık evlere. Uzun süre uyumadım ben. Sedat Abi'yi düşündüm biraz. Masada yaptığı esprileri mesaj olarak gönderdim kendisine. Şu şaka da efsaneydi be abi nerden gelir aklına böyle şeyler bilmem ki diyerek attım mesajlarımı. Mehmet'le değil de benimle daha iyi anlaşsın daha sıkı dost olsun istedim.

Vizyonsuz bir Gold Digger'dim o akşam. Sana ev açalım, dayayalım döşeyelim dese hayır demezdim sanırım. Sabah olunca tiksindim tabi kendimden. Kaç yaşında adamsın, azcık karakter sahibi ol. Bu .mına kodumun alkolü esir almasın seni bu kadar dedim. Şikayet ve tikslenme hali uzun süre devam etti. Dün gece kurulan Whatsapp grubunda goygoy devam ederken tek kelime dahi yazmadım. Gençler bu akşam da çıkıyor muyuz sorusuna "Ben yokum Sedat. Bu hafta fazla harcadım, siz takılın" yanıtını verdim. Aradı hemen. Sana para soran mı oldu aslanım? Hazırlan, az sonra almaya geliyorum seni dedi. Eyvallah Sedat Abi dedim...

Ha bi de günlük banyodan sonra Taşkın'a
pön ceptim Mel Gibsin gibi oldu saçları...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tribal Enfeksiyon

CENGİZ ÜSTÜN

Alo! İlümünati derneği mi? Ben süper kahraman. lığı bırakıyorum da onu haber vereyim dedim.

Cok ta skimiz deydi TRİK! DİT DİT!

Ay kız, intof neçin filtre gi. karmış böyle?

Storye bas git. sin menemen eşliğinde...

Zemzem suyu! 5 litrelik. Sarin se. rin kuzu gibi yatı. yor orada. Minicik bardağından içip gidim gidim sevabını almak. tansa kompe içip suya da sevaba da kan. mak istiyorum.

GLOK! GLOK

OHH!

BİLİNMEYEN TARİH:

1800'ü yılların son. larında Arizona'da ki uzaylı istila. sının kowboy. lar tarafın. dan başı rıldığını biliyor muydu. muz?

DAV. RAN.

3 deyince 1...2...

Cumartesi gecesi flörtü vuslata erebilirdi, aceleyle battal boy prezervatif almasaydım. ÜHU ÜHU!

GUZZLE!

Bal karşılığı, kiş uykumdan beni öperek uyandırdın demek.

Prenses gibi uyuyordunuz!

Hay ağzın bal yisin gel baken HÖRM!

Hayat kısa, kuşlar uçuyor!

Bu güzel özlü söz üzerine arkamdan değdirerek ambiyansın mına koydu. gunu üzüle. rak belirt. meliyim.

Allah rızası için bir şarap parası!

Pejmurde şarapçıyı bitir. diniz lan! Krallar gibi sokakta takılıyor. duk. Şara. ba zam geldikçe yeni Açlık spor lar furedi! Bitirdi. niz bizi Allahsız. lar!..

Ne demek İDDİA çalışacağım, rahatsız etme beni!.. Şuraya bak. Yabancı lig fikstürleriyle dolmuş ev!

Atletico Madrid Valencia maçına ne diyorsun?

Yakıcam burayı o olacak. Kime diyorum?

Stephen Hawking'le görüşecektim?

Şu anda meşgul efendim!..

Nasıl meşgul? Öyle dümdüz oturuyomu?

KLONK! FLOŞ! KLONK! FLOŞ!

Misafir. likte sifonla mücadele yarım saat sürüyor. Kaka gitmek bilmi. yor. HADI. HADI. Yoo.

KUMRU ADAM olarak insanlığa bir faydam dokun. mayacağını biliyorum!

Abi bi 10 kadar daha Koronali hasta Transilvanya'ya giris yapıyor? Onlari. da dişleyebilir misin mümkünse??

Onu dişle, bunu dişle derken herkesi ölümsüz vampir yapamaz.

Hadi abi insanlık kurtulacak sayende.

Emerce, yolla gelsin!

Kahven hazır! Kahven hazır!

Hadi lan! sen kahve makinesi de. gilsin!

Son model. dim lan!

CART!

Joker yarasa çor. bası içerken bir fotoğrafı. nı gönder. miş!

Corona'dan tırsıp maceraya atılmadığını biliyor pezevenk!

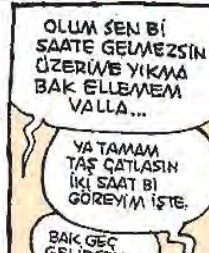

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

- Macera adı: Koray skildiği sokağa kaçtı.

Bir yerlerden berbat bir caz müziği geliyor. Delireceğim. Smooth caz mı bu? Lounge müzik mi? Şekerlenmiş bal gibi bir müzik yapmışsınız. Ne iş yapıyorsunuz, ne düşünebiliyorum. Oturduğum masaya can havliyle çok fazla eşya çıkarttım. Önümde bilgisayar

var, not defteri var, kalem var, kulaklık var, nedense bilgisayarın şarj aletini de çıkartıp koydum masaya. O kadar hızlı hareket ettim ki eşyaları masaya dizerken, harcadığım efordan kalbim hızlandı, kulağımda uğuldayan kanımın sesinden ortamda çalan müziği farketmedim. Farketseydim de, insanların dükkanlarına girip, biraz etrafa bakıp sonra hiçbir şey söylemeden gerisin geri çıkmayı seven bir insan değilim. Sonuç değişmezdi herhalde. İnsanlar kuruyemiş dükkanlarına bile girip, etraflarına bakıp hiçbir şey söylemeden çıkıp gidiyorlar. Böyle bir plansızlığı, böyle bir spontanlığı benim aklım almıyor. İnsanlar kuruyemiş isteyip istemediklerinden emin olmadan kuruyemiş dükkanlarının kapısından öylece içeri mi giriyorlar? Kuruyemişçiye girdiğinde, belki hangi kuruyemişi istediğinden emin olmayabilirsin, ama kuruyemiş istediğini biliyorsundur herhalde? İnsanlar kuruyemiş isteyip istemediklerini anlamak için dükkanlardan içeri mi giriyorlar? Böyle bir belirsizlik içinde hayat nasıl geçer?

Müzik yüzeysel insanın, boş konuşmanın notalara dökülmüş hali gibi. Beynimin içinde ete kemiğe bürünüyor, çok güzel bir beyaz kazak giymiş, omuzuna yelkencilik yaptığını belli eden kırmızı bir rüzgarlık bağlamış. Kim beyaz kazak giyer? Masama "ben kendi kahve çekirdeğimi evde kendim kavuruyorum, geçen sene italyan bir baristanın kahve workshopuna katıldım, orada onun çok güzel bir sözü vardı, kahve bir meyvedir demişti, o gözle bakınca bambaşka bir şekilde görüyorsun ve tadıyorsun kahveyi, dışarıda çok az yerin kahvesini içebiliyorum, buradaki barista çocukla da kanka olduk, benim nasıl çekirdek sevdiğimi biliyor, sadece belli aylarda gelen özel hasat bir çekirdek var, o çekirdekten gelince beni arıyor abi senin kahveden geldi diye, geliyorum, bana özel çekiyor o çekirdeği. Tabi insanları alıstırdılar starbucks kahvesine ama o kahve bile değil yani, yakıyorlar orada çekirdeği" diye çöküyor. Bilgisayarı gösterip kibarca "abi şunu bitirmem lazım, kusura bakmazsan..." diyorum. Bu bilgisayar bugün bitirmem lazım. Yazılım olsun, donanım olsun bir çok noktadan temas etmem, bilgisayarla ortak bir dil oluşturup şu canına yandığım işini bir şekilde bugün bitirmem lazım. "Tabi hayatım, sen işine bak. Benim de ajans sahibi çok sevdiğim bir kardeşim vardı, çok güzel işler yaptılar onlar, sonra ajansı yabancılara sattı. Sonra ne yaptı biliyor musun? Ben dedi emekli oldum. Daha kırk yaşında... Düşünebiliyor musun? Gitti Amsterdam'a da yerleşti. Beni arıyor geçen gün... Ne dedi biliyor musun? Abi sana bir ev buldum, tam red light district'in karşısında, MANZARALI... AHAHAHAH! Alem ya..." diyor. Müziğin tam nereden geldiğini bulabilsem, belki mekan sahibinden izin alıp o hoparlörü etkisiz hale getirebilirim. Bu hoparlörünüzün kablusunu, kabloya çok zarar vermeden kopartıyorum, kalkarken geri bağlayacağım. Hayatım boyunca binlerce kere yaptığım bir işlem, bana güvenebilirsiniz.

Karma dediğimiz bir nevi sille...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"taze toprak kokusu, kuş sesleri ve saire..."

Nazım Hikmet Ran

Cezaevinden, karısına hitaben yazdığı şiirde öyle anlatıyor şair: "Dışarda, bozkırın üstünde birdenbire, / taze toprak kokusu, kuş sesleri ve saire..." Virüs, maske, kit, savaş, kriz, mırzı mülteci falan filan derken; derken unutmış gitmişim. Meğer. Baharın gelişi. Ansızın gelişi. (Yerde miyiz gökte miyiz--pek evden de çıkmıyorum--) Çiçek açmış bir ağaçla karşılaşınca. Dalgın dalgın yürürken, Üsküdar'a. (salatalık görmüş o kediler gibi sıçramasam da) irkildim. (Karar falan vermeden uzanıp dokundum dala. Otomatik. Hiç yapmadığım şey--Dünyayı yeni yeni tanıyan bebekler yapar öyle--demek hiç olmadığı kadar ihtiyacım olmuş--) Şiddetli bir imaj. Çiçekli bahar dalı. Herhalde bütün o felaket filmleri (meydanları, o ünlü merdivenleri, çeşme başı bomboş bir Roma) havasıyla olan sert karıştığından. Daha şiddetli bir etki yaptı. (mahşerin dört atlısından biri: savaş, diğeri: salgın hastalık--var sen hesap et--) Zıtlığın şiddeti. Elektrik çarpmış gibi. Bahar günü karantina altında şehirler. Dörtbir yanda. Girmek yasak çıkmak yasak. "Evden çıkmayın" Öyle deniyor oralardakilere. Ocak ayında yine bir derece de...

Nazım Hikmet'in de işaret ettiği; aynı o yakıcı çatışma; yukarıda sözünü ettiğim o ünlü şiirinin ("Bir Cezaevinde, Tecritteki Adamın Mektupları") devamında: "bilhassa baharda ram eder kendine içerdeki adamı/ hürriyet denen ifrit.../ Bu bittecrübe sabit, karıcığım,/ bittecrübe sabit..." Baharda tecrit. "Bilhassa" İnsanın hürriyet'te en, enn kıskırtıldığı sıralarda... İtalya'da ondört şehir tecrit altında. Venedik de eklendi en son. Rengârenk, tüylü pullu o enfes maskeleriyle ünlü o şehir. Rüya şehri. Herkesin yüzünde o malum soluk maskeler. Bu sefer. Meşum, kapkara bir ironi göz kırpar gibi. Ürpertici. (Thomas Mann'ın ünlü "Venedik'te Ölüm" adlı kısa romanının fonunda da şehir ağır bir kolera salgınıyla boğuşur.--Visconti'nin romandan yaptığı aynı adlı filmi de müthüştür--) Çin'de Kore'de olunca tam algılayamıyoruz. Ama böyle her yanımızı sarıp sarmalamaya, kapımızı tırmalamaya başladığında. Adım adım. Yaklaşırken. İran, Irak, Bulgaristan... Kalesinin içinde olmaları bekleyen Macbeth. Bekliyoruz. Henüz bize hiçbir şey olmadı. (Bütün kehanetleri bir bir doğru çıkmış Cadılar--ortada henüz hiçbir belirti yokken, Kral olacağını da onlar bildirmişlerdir-- "çevredeki büyük Birnam ormanındaki ağaçlar kalkıp kaleye

Nazım Hikmet'in annesi tarafından yapılmış portresi

Venedik Maskeleri-Pietro Longhi'nin tablosu (1701-1785)

Günümüz İtalya'sında bir duvar resmi

Macbeth'in Üç Cadısı

doğru yürümedikçe, kendisine hiçbir şey olmayacağını" da söylemişlerdir Kral Macbeth'e. Oyunun sonlarına doğru dehşet içinde bir nöbetçi kapıdan girip, "ormandaki ağaçların kaleye doğru yürümeye başladıklarını" bildirir--İngiliz ordusu ağaçları kesip ağaç dallarıyla kamuflaj yapmış, yapraklarla sarılmış, görünmeyen askerleriyle ilerlemektedir--) Ağaçlar henüz yürümüyorlar. Henüz. Bekliyoruz. Gelecekler mi? Bize de gelecek mi? Şimdiye kadar gelmedi. Bunu söylemek ne derece şom ağızlılık sayılır, sayılır mı? Bilmiyorum. Mucizeye olduğu kadar "mucize olmayan" a da inanmak lazım... "Olması en mümkün olan"ın olabilirliğine. Ona da. Olabilir. Maalesef. Üzücü. Ama şaşırma.

"Birbirinize dokunmayın, tokalaşmayın" diyor dünya sağlık teşkilatı. Herkese. Bütün insanlık'a. ("elimize değen ölür") Ellerindeki adam boyu sopaların ucuna monte ettikleri makinalarla müşterileri uzaktan uzaktan traş eden, uzaktan saç sabunlayan yüzü maskeli berberler gördüm. Videoda. Çin'de bir berber dükkânı. İnsanlardan uzaklaşmamız gerekiyor. Sanki yeterince uzaklaşmamışız gibi. Birbirimizden. Zaten yüz ifadesi görmek giderek kayboluyordu. Uzaktan emoji göndermelerle idare etmeye başlamıştık. İfade işini. Artık yüzler o maskelerin ardında. O uzak doğulular; Çinliler... onların mahcup, utangaç, tevazu dolu o buruk gülümsemeleri. Her türlü cefaya rağmen yine gülümsüyorlardı o maskelerin ardında. O korkunç, insanüstü mücadeleye rağmen. Eminim. Ama göremiyoruz artık. Yüzler kayboldu. Yaklaşmayalım, tokalaşmayalım. Uzaktan, sadece bakışmayla da bulaşan bir virüs? İmal edecekler mi? "Bakışmayın, sadece uzaktan ekranlar aracılığıyla görüşün" Ya da edildi mi? Edilmiş miydi. Herneyse, yazıyı yine bir şiirle bitireyim; hoş bir havası olsun.

Disütopik atmosferini berhava etsin; (Çinliler tedavi sürecinde komedi filmleri izletiyorlarmış hastalara) "Ne olur biz de gidelim/ Burda kalsın kitaplar/ (...) Öğretmenim, sevgili öğretmenim/ Sırtımıza alınız hastaları/ Kim bilir ne özlemişlerdir kırları.../ Ya mahpuslar./ Ne sevinirler kimbilir/ Sarılıp sarılıp operler adamı" (Melih Cevdet Anday: "Bir İlkbahar Şiirine Başlangıç")

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Ruh ikizim.

Corona'dan korunmak için.

1. Tokalaşmayın **TOK!**
2. Öpüşmeyin.

GİFT USKUR HULUSİ REİS

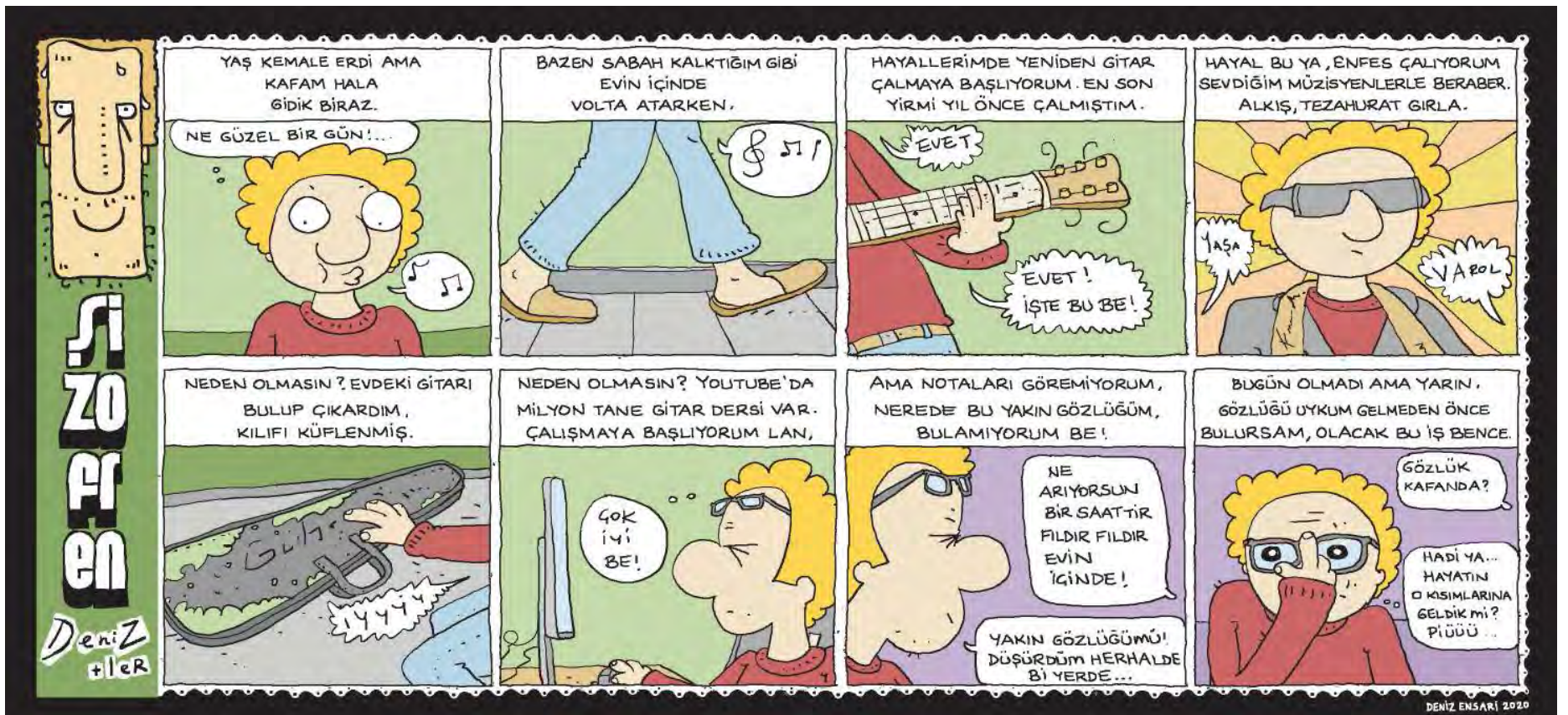
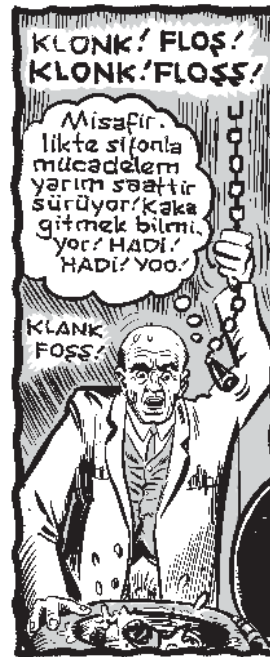
Macera adı: Bir avuç sarı kutu için.

ÖZER AYDOĞAN

CENGİZ ÜSTÜN

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Mart 2020 | Sayı: 654

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak

Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12 Kat:4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**

lat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. **Özel kargo teslimatlı 340 TL** **Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.**

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

EN TEMELDE MÜTABİK OLMAMIZ GEREKEN ŞEYLERİ YOK SAYARSAK, YÜKÜNÜZÜ BAŞKALARINA YÜKLEMekte HİÇBİR BEİS GÖRMEZSİNİZ O VAKİT KARŞINIZDAKİ DE HAKKINI SAVUNUR, KARGAŞA OLUR, HUZURSUZLUK OLUR, YAŞANMAZ HALE GELİR HAYAT HAKSIZ MIYIM?

GERÇEKTEN DE DAHA İLK İNSANİ SORUMLULUĞUMUZ POZİSYONUMUZUN, KOORDİNATLARIMIZIN FARKINDA OLMAKTIR. MİSAL İSTİKLAL CADDESİ GİBİ GENİŞ Bİ ZONDA ADALETLİ Bİ YÜRÜYÜŞ HUKUKUNUN ŞÖYLE OLMASI GEREKTİĞİNİN İDRAKİNDE OLMAK SENİN BİRİNCİ VAZİFENDİR HAFİZ

